

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.61. Concilium Londinense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A.C. 1268.

§. LXI.

Concilium Londinense.

M. Westm.
p. 386.

To. XI. conc.
p. 866.

Sup. lib. 81.
§. 7.

60. II. p. 525.

c. 2.

c. 4.

c. 5.

Interim Legatus Ottobonus Londini ad S. Paulum 23 Aprilis an. 1268 e cunctis Angliæ, Walliæ, Scotiæ, & Hiberniæ Præsulibus collectum habuit concilium, in quo decretum edixit quinquaginta quatuor puncta continens idonea tollendis belli civilis effectibus, rebus in ordinem redigendis, ac reducendæ executioni canonum, qui fere non observantur amplius, multo minus sanctiones per Ottonem Cardinalem Diaconum tit. S. Nicolai Pontificium apud Anglos Legatum in concilio Londinensi an. 1237 factæ. Nam Ottobonus pæne solum repetit hujus concilii constitutiones, & ad ditamenta jungit ad efficiendam earum executionem pertinentia, ac quædam alia. En illa, quæ memorabiliora mihi visa sunt.

Confitendi libertas nemini denegetur, ut carcerum custodes interdum captivis facere audimus. Qui porro id egerit, ecclesiastica sepultura privabitur. Clerici etiam sub obtentu justitiæ non portent arma; nedum eo fine, ut se fociant cum prædonibus, ipsaque templa diripiant, quod audebant aliqui. Illorum togæ non sint ita curtæ, ut eos reddant ridiculos,

los, sed media saltem crura contingant. Religiosi facti Episcopi suam vestem regularem gerant. Clericorum concubinæ ab ingressu templorum & communione Paschali arceantur. Templis, cœmeteriis, cœnobiis, locisque sacris sua conservetur immunitas: & quisquis eo profugum inde per vim abstraxerit, vel rem ibi depositam abstulerit, in anathema ipso facto incurret, ac ejus terræ locaque, quo perfugerit, erunt divinis interdicta. Idem dictum sit de illis, qui e domibus ad Clericos spectantibus invitis Dominis quidquam asportaverint. Matrimonii celebrationem in facie Ecclesiæ nemo impediatur.

Præsules fructus Ecclesiarum vacantium non sibi vendicent sive ad annum sive ad aliud tempus, nisi privilegio vel consuetudine nitantur. Hic videmus inceptum jus annui fructus caduci ex vacante beneficio ecclesiastico: & in Oxoniensi concilio anni 1222 jam vidimus, quosdam Episcopos beneficiorum collationem distulisse, ut eorum proventus perciperent. Beneficiarii omnes ædificia sedulo reparent, nisi Episcopus id curet fieri sumptibus illius, qui beneficii possessionem ac titulum habet. Nequis plura beneficia animarum cura prædita simul possideat, vetatur iterum, semper tamen cum hac exceptione: Sine solutione a legibus

Sæcul. XIII.

A.C. 1268.

c. 8.

c. 13.

c. 14.

c. 16.

Thomass.
disc. par. 4.
lib. 4. c. 32.
Sup. lib. 78.

f. 56.

Conc. Ox.

c. 4.

c. 18.

Conc. Lond.

c. 30. 32.

33.

Sæcul. XIII.

A.C. 1268.

c. 31.

c. 36.

c. 38. 39. & c.

M. Westm.

p. 400.

Mat. Par.

p. 857.

gibus per apostolicam Sedem facta. Hæc autem exceptio enervabat legem ob facilitatem impetrandi gratiam legis. Prohibetur etiam, nequis beneficia plura teneat perhibendo, se nomine proprio alterum, alterum jure fiduciario possidere: id quod est, ait Concilium, non legis sensui sed verbis adhærere, & applicare cupiditati, quod pro necessitate vel emolumento Ecclesiarum est introductum. Tum Legatus per totam legationis suæ amplitudinem quotannis postridie octavam Pentecostes solennem supplicationem publicam fieri jubet, ut a Deo conservatio pacis, terræque sanctæ recuperatio impetretur. Reliqua decreti puncta ad instaurandam monachorum & regularium disciplinam attinent, ultimumque præcipit, ut quot mensibus saltem semel sacram confessionem faciant.

Post id concilium Cardinalis Ottobonus Northantoniam profectus, ibi duobus Regis Henrici filiis Eduardo ac Edmundo, Comiti Glocestriensi & compluribus aliis nobilibus Angliæ sacræ in Palæstinam peregrinationis crucem tradidit. Principem Eduardum ad militiam sacram sanctus Rex Ludovicus induxerat, qui in Franciam vocatum, ut itineris transmarini comitem se ipsi jungeret, orarat, pro sumptibus ei tricies mille argenti selibras præbens mutuas. Cardinalis Ottobonus
ex

ex Anglia magnas secum opes auferens in Hispaniam transit, ubi Regem Castellæ ad suppetias terræ sacræ mittendas stimulare per Papæ litteras 22 Junii datas jubebatur. Rex Arragoniæ, ut vidimus, ac Rex Lusitaniæ crucem jam induerant, qui a Papa pro impensis itineris regni sui decimas postulandi copiam obtinuit, etsi graves de illo querimoniæ jactarentur, ut liquet ex epistola, quam ei Papa hac de re postremo Julii scripsit.

Sæcul. XII.
A. C. 1268.

Rayn. n. 51.

Id. n. 38.

§. LXII.

Res Imperii.

Sed Regem Castellæ jus ad Imperium magis tangebatur, quam expeditio sacra. Papa Urbanus e vita recesserat ante tempus conficiendo huic negotio a se præstitutum, nempe diem S. Andreæ an. 1265. Papa Clemens distulerat usque in diem Veneris post Epiphaniam, octavum Januarii anni 1266. Hoc die Richardi Angliæ Principis Procuratores, quos ducebat Henricus ejus filius natus major, se Papæ sistebant, ad stabiliendum Richardi jus plura causæ instrumenta producentes: ex parte Regis Alphonsi Rudolphus Poggio-Bonitianus comparuit sed sine instrumentis, jus Domini sui satis esse demonstratum perhibens. Attamen

Sup. §. 20.

Rayn.

1266. n. 36.

Id. 1267.

n. 23.

men